

זוהר היומי

זוהר בראשית – דף קצ"ט ע"ב

פרשת מקץ

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (קצ"ט ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

וְקָרִי בֵּיהּ צְדָקָה, וְכֹלָא חַד.

תרגום לעברית

דְּבַר אַחֲרֵי וְצְדָקָה תַּצִּיל מַמּוֹת - זוּ צְדָקָה מַמָּשׁ, וְהִיא בְּשָׁנֵי גִּוְנִים וּבְשָׁנֵי צְדָדִים. קוֹרָא לוֹ תוֹרָה וְקוֹרָא לוֹ צְדָקָה, וְהַכֹּל אֶחָד.

טקסט הזוהר

אָמַר הָהוּא יוֹדָאִי, וְקָרִי בֵּיהּ שְׁלוֹם. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, הֵכִי הוּא וְדָאִי דְאֶקְרִי שְׁלוֹם. קָם הָהוּא יוֹדָאִי, וְאַשְׁתַּתַּף בְּהִידִיהּ, פָּתַח הָהוּא יוֹדָאִי וְאָמַר, (משלי כח) עוֹבֵד אֲדָמְתוֹ יִשְׁבַּע לָחֶם וּמִרְדֵּף רִיקִים יִשְׁבַּע רִישׁ. הָאִי קָרָא קִשְׂיָא, וְכִי שְׁלֵמָה מַלְכָּא דְאִיהוּ חֲכִים מְכָל בְּנֵי עַלְמָא, הִיךְ אָמַר דִּישְׁתַּדֵּל בְּרִישׁ לְמַפְלַח אֲרַעָא וּלְאַשְׁתַּדְלָא אַבְתְּרִיָּה, וְיִשְׁבּוֹק חִי עַלְמָא.

תרגום לעברית

אָמַר אוֹתוֹ הִיְהוּדִי, וְקוֹרָא לוֹ שְׁלוֹם. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, כֹּה זֶה וְדָאִי שְׁנִקְרֵאת שְׁלוֹם. קָם אוֹתוֹ הִיְהוּדִי וְהִשְׁתַּתַּף עִמּוֹ. פָּתַח אוֹתוֹ הִיְהוּדִי וְאָמַר, (משלי כח) עוֹבֵד אֲדָמְתוֹ יִשְׁבַּע לָחֶם וּמִרְדֵּף רִיקִים יִשְׁבַּע רִישׁ. הַפְּסוּק הַזֶּה קִשְׂיָה, וְכִי שְׁלֵמָה הַמֶּלֶךְ, שֶׁהוּא חָכֵם מְכָל

בני העולם, איך אמר שיתאמץ אדם לעבד את האדמה ולהשתדל אחריה ויעזב חיי עולם?

טקסט הזוהר

אלא רזא איהו. פתח ואמר, (בראשית ב) ויקח יי אלהים את האדם ויניחם בגן עדן לעבדה ולשמרה, ואוקמוה ברזא דקרננין איהו. תא חזי, לעבדה, דא מלכא עלאה. ולשמרה, דא מלכא תתאה. עלמא עלאה, ועלמא תתאה. לעבדה (דדכורא) ברזא דזכור, ולשמרה ברזא דשמור.

תרגום לעברית

אלא סוד הוא. פתח ואמר, (בראשית ב) ויקח ה' אלהים את האדם ויניחם בגן עדן לעבדה ולשמרה, ובארוהו שהוא בסוד הקרננות. בא ראה, לעבדה - זה המלך העליון. ולשמרה - זה המלך התחתון. העולם העליון והעולם התחתון. לעבדה - [לזכר] בסוד של זכור. ולשמרה - בסוד של שמור.

טקסט הזוהר

ובגין כה, עובד אדמתו, דא גן עדן. דאצטריך למעבד ולמפלח, ולאמשכא לה ברכאן מלעילא. וכד אתברכא ואתמשכא לה ברכאן מלעילא, איהו נמי אתברך בהדה. תא חזי, דכהנא דמברך, מתברך. כמה דאת אמר, (במדבר ו) ואני אברכם. ובגין כה, עובד אדמתו ישבע לחם, דא הוא מזונא דלעילא. ומרדף רקים, מאן דיתדיבק בסטרא אחרא, דאיהו מרדף רקים. ישבע ריש ודאי. אמר רבי יוסי, זכאה אנת, דזכית להאי מלה.

תרגום לעברית

ומשום כה עבד אדמתו זה גן עדן, שצריך לעשות ולעבד ולמשך לה ברכות מלמעלה, וכשמתברכת ונמשכות לה ברכות מלמעלה, גם הוא מתברך עמה. בא ראה שהכהן שמברך מתברך, כמו שנאמר (במדבר ו) ואני אברכם. ומשום כה עבד אדמתו ישבע

לחם - זהו המזון שלמעלה. ומרדף ריקים - מי שיתדבק בצד האחר שהוא מרדף ריקים - ישבע ריש ודאי. אמר רבי יוסי, אשריך שזכית לדבר הזה.

טקסט הזוהר

תו פתח ואמר קרא אבתריה, (משלי כח) איש אמונות רב ברכות, דא הוא פר נש דמהימנותא דקודשא בריה הוא ביה, כגון רבי ייסא סבא. דאף על גב דהוה ליה מיכלא דההוא יומא למיכל, לא הוה מתקין ליה עד דשאל מזוניה קמי מלכא קדישא. לבתר דצלי צלותיה ושאל מזוניה קמי מלכא, כדין הוה מתקין. והוה אמר תדיר, לא נתקין, עד דינתנון מבי מלכא.

תרגום לעברית

עוד פתח ואמר פסוק אחריו, (משלי כח) איש אמונות רב ברכות. זהו אדם שבו אמונת הקדוש ברוך הוא, כמו רבי ייסא הזקן, שאף על גב שהיה לו מאכל של אותו היום לאכל, לא היה מתקין אותו עד שהיה מבקש מזונו לפני המלך הקדוש. אחר שהתפלל תפלתו ובקש מזונו מלפני המלך, אז היה מתקין, והיה תמיד אומר: לא נתקין עד שינתנו מביית המלך.

טקסט הזוהר

ואץ להעשיר לא ינקה, בגין דלא בעא לאשתדלא באורייתא, דאיהי חזין דעלמא דין, וחיין דעלמא דאתי. השתא דאיהי שעתא לאשתדלא באורייתא, נשתדל.

תרגום לעברית

ואץ להעשיר לא ינקה, משום שלא רצה להשתדל בתורה, שהיא החיים של העולם הזה והחיים של העולם הבא. עכשו שהיא השעה להשתדל בתורה - נשתדל.

פֶּתַח הַהוּא גִּבְרָא בְּרָא דְחִלְמָא וְאָמַר, וַיִּזְכֹּר יוֹסֵף אֶת הַחֲלוֹמוֹת אֲשֶׁר חָלַם לָהֶם וְגו'.

וַיִּזְכֹּר יוֹסֵף אֶת הַחֲלוֹמוֹת, וְכִי יוֹסֵף אָמַי (נ' א אמר או) אֲדַכֵּר לֹן אֵינוֹן חֲלוֹמוֹת דְחִלְמָא לָהּ. וּמָה סִגְיָא לִיה אֵלּוּ לֹא אֲדַכֵּר לָהּ, דִּהָא יוֹסֵף חֲכִים הָוָה, וּכְתִיב, כָּל עָרוֹם יַעֲשֶׂה בְדַעַת וּכְסִיל יִפְרֹשׁ אִוְלֵת.

תרגום לעברית

פֶּתַח אוֹתוֹ הָאִישׁ בְּסוֹד הַחֲלוֹם וְאָמַר, וַיִּזְכֹּר יוֹסֵף אֶת הַחֲלוֹמוֹת אֲשֶׁר חָלַם לָהֶם וְגו'.

וַיִּזְכֹּר יוֹסֵף אֶת הַחֲלוֹמוֹת, וְכִי לָמָּה יוֹסֵף [אמר או] זָכַר לָהֶם אוֹתָם הַחֲלוֹמוֹת שֶׁחָלַם לָהֶם, וּמָה הוֹעִיל לוֹ אֵלּוּ לֹא הִזְכִּיר לָהֶם, שֶׁהָרִי יוֹסֵף הָיָה חָכָם, וְכָתוּב כָּל עָרוֹם יַעֲשֶׂה בְדַעַת וּכְסִיל יִפְרֹשׁ אִוְלֵת?

טקסט הזוהר

אָבֵל, כִּיּוֹן דְחִמָּא דְאֵינוֹן אָתוּ, וְסִגְדִי לִיה אֲפִין עַל אַרְעָא. כִּדִּין אֲדַכֵּר מִמָּה דְחִלְמָא לָהּ, כִּד הָוָה עֲמָהוֹן. דְכָתִיב, וְהִנֵּה קָמָה אֶלְמָתִי וְגַם נִצְבָה וְהִנֵּה תִסְכְּיָנָה אֶלְמוֹתֵיכֶם וְתִשְׁתַּחֲוֶינָה לְאֶלְמָתִי. אָמַר יוֹסֵף בְּשַׁעֲתָא דְחִמָּא דְכָרְעִין אַחֵי קַמִּיָּה. דְכָתִיב, וַיָּבֹאוּ אַחֵי יוֹסֵף וַיִּשְׁתַּחֲווּ לוֹ אֲפִים אַרְצָה, כִּדִּין וַיִּזְכֹּר יוֹסֵף אֶת הַחֲלוֹמוֹת אֲשֶׁר חָלַם. דִּהָא חִמָּא דִּהּוּ קַיִימִי (מתקיימי).

תרגום לעברית

אָבֵל כִּיּוֹן שְׂרָאָה שֶׁהֵם בָּאוּ וּמִשְׁתַּחֲוִים לוֹ אֲפִים עַל הָאָרֶץ, אִזּוּ נִזְכֵּר מִמָּה שֶׁחָלַם לָהֶם כְּשֶׁהָיָה עֲמָהֶם, שֶׁכָּתוּב וְהִנֵּה קָמָה אֶלְמָתִי וְגַם נִצְבָה וְהִנֵּה תִסְכְּיָנָה אֶלְמוֹתֵיכֶם וְתִשְׁתַּחֲוֶינָה לְאֶלְמָתִי. אָמַר יוֹסֵף בְּשַׁעֲתָא שְׂרָאָה שְׂכוֹרְעִים אַחֵי לְפָנָיו, שֶׁכָּתוּב וַיָּבֹאוּ אַחֵי יוֹסֵף וַיִּשְׁתַּחֲווּ לוֹ אֲפִים אַרְצָה, אִזּוּ וַיִּזְכֹּר יוֹסֵף אֶת הַחֲלוֹמוֹת אֲשֶׁר חָלַם, שֶׁהָרִי רָאָה שֶׁהֵם קַיִימִים.

תו, ויזכור יוסף את החלומות אשר חלם, אדכר לון. בגין דלית נשיו קמי קודשא בריך הוא, דהא חלמא דאיהו טבא, בעי בר נש לאדכרא ליה דלא יתנשי, וכדין אתקיים. דהא כמה דאתנשי קמיה דבר נש, הכי אתנשי עליה.

תרגום לעברית

עוד, ויזכר יוסף את החלומות אשר חלם - זכר אותם, משום שאין שכחה לפני הקדוש ברוך הוא. שהרי חלום שהוא טוב, צריך אדם להזכירו, שלא ישכח, ואז מתקיים, שהרי כמו שנשכח לפני האדם, כך נשכח עליו.

טקסט הזוהר

תא חזי, חלמא דלא אתפשר, כאגרתא דלא מתקריא, ותא חזי, בגין דלא אדכר, כמאן דלא ידע ליה. ועל דא, מאן דאתנשי מניה חלמא ולא ידע ליה, לא קיימא עליה לאתקיימא. ובגין דא יוסף הוה דכיר חלמיה, בגין לאתקיימא. בגין דלא יתנשי חלמא מניה לעלם, והוה מחכה ליה תדיר. ויאמר אליהם מרגלים אתם, איהו דכיר חלמא. אבל מלה לא אמר לון, אלא מרגלים אתם.

תרגום לעברית

בא ראה, חלום שלא נפתר, כאגרת שלא נקראה. ובא ראה, משום שלא נזכר, כמי שלא הכיר אותו. ועל זה, מי שנשכח ממנו חלום ולא ידע אותו, לא עומד עליו להתקיים. ומשום זה יוסף היה זוכר את חלומו, כדי להתקיים, משום שלא ישכח החלום ממנו לעולם, והיה תמיד מצפה לו. ויאמר אליהם מרגלים אתם. הוא זכר את החלום, אבל לא אמר להם דבר, אלא מרגלים אתם.

פֿתַח רַבִּי יוֹסִי וְאַמֵּר, (קֹהֶלֶת ה) כִּי בָּא הַחֲלוֹם בְּרוּב עֲנָן וְקוֹל כְּסִיל בְּרוּב דְּבָרִים. כִּי בָּא הַחֲלוֹם בְּרוּב עֲנָן, הָא אוֹקְמוּהָ. דְּכַמָּה אֵינּוּן סְמִיכִין בְּחֻלְמָא, וּמִמֶּנּוּ דְרָגִין עַל דְרָגִין. עַד דְּחֻלְמִין מְנַהוֹן קְשׁוּט כְּלָהוּ, וּמְנַהוֹן דְּאִית בְּהוֹן קְשׁוּט וּכְדִיבּוּ. אָבֵל לְאֵינּוּן זְכָאִי קְשׁוּט, לָא אֶתְגַּלִּי לֹון מְלִין כְּדִיבּוֹן כְּלוּם, אֶלָּא כְּלָהוּ קְשׁוּט.

תרגום לעברית

פֿתַח רַבִּי יוֹסִי וְאַמֵּר, (קֹהֶלֶת ה) כִּי בָּא הַחֲלוֹם בְּרוּב עֲנָן וְקוֹל כְּסִיל בְּרוּב דְּבָרִים. כִּי בָּא הַחֲלוֹם בְּרוּב עֲנָן, הִנֵּה פִּרְשׁוּהָ שְׁכַמָּה הֵם הָעוֹזְרִים בְּחֲלוֹם, וּמִמֶּנִּים דְּרָגוֹת עַל דְּרָגוֹת, עַד שֶׁהַחֲלוֹמוֹת מֵהֶם כָּלֶם אֲמַת, וּמֵהֶם שְׁיֵשׁ בְּהֶם אֲמַת וְכֹזֵב. אָבֵל לְאוֹתָם צְדִיקֵי הָאֲמַת, אֵין מִתְגַּלִּים לָהֶם דְּבָרִים כּוֹזְבִים כְּלוּם, אֶלָּא כָּלֶם אֲמַת.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (ר"ע א) ◆

טקסט הזוהר

תָּא חֲזִי, דְּנִיָּאל מַה כְּתִיב בֵּיהּ, (דְּנִיָּאל ב) אֲדִין לְדְנִיָּאל בְּחֻזָּא דִּי לִילְיָא

תרגום לעברית

בָּא רָאָה דְּנִיָּאל מַה כְּתוּב בּוּ, (דְּנִיָּאל ב) אֲזַ לְדְנִיָּאל בְּחֻזָּיוֹן הַלִּילָה סוּד גָּלָה, וְכְתוּב (שם ז) דְּנִיָּאל רָאָה חֲלוֹם בְּהִיוֹתוֹ יָשֵׁן עַל מִשְׁכְּבוֹ, אֲזַ כָּתַב אֶת הַחֲלוֹם. וְאִם יֵשׁ בּוּ דְבָרִים כּוֹזְבִים, לָמָּה נִכְתַּב בֵּין הַכְּתוּבִים? אֶלָּא אוֹתָם צְדִיקֵי אֲמַת, בְּשַׁעָה שְׁנִשְׁמוּתֵיהֶם עוֹלוֹת, לָא מִתְחַבְּרִים בְּהֶם אֶלָּא דְבָרִים קְדוּשִׁים, שְׁמוּדִיעִים לוֹ דְּבָרֵי אֲמַת, דְּבָרִים קִיָּמִים, שְׁלָא מִשְׁקָרִים לְעוֹלָמִים.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) – © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.

